

Acta Universitatis Palackianae Olomucensis. Facultas Rerum
Naturalium. Mathematica-Physica-Chemica

Stanislav Trávníček

Poznámky o charakteristické rovnici jisté transformace

Acta Universitatis Palackianae Olomucensis. Facultas Rerum Naturalium. Mathematica-Physica-Chemica, Vol.
7 (1966), No. 1, 97--108

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/119862>

Terms of use:

© Palacký University Olomouc, Faculty of Science, 1966

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

*Katedra matematické analýzy přírodovědecké fakulty
Vedoucí katedry: z. prof. RNDr. et CSc. Miroslav Laitoch*

**POZNÁMKY O CHARAKTERISTICKÉ ROVNICI
JISTÉ TRANSFORMACE**

STANISLAV TRÁVNÍČEK

(Došlo dne 28. dubna 1965)

V této práci jde o ty transformace řešení soustavy diferenciálních rovnic na řešení téže soustavy, které byly studovány v [1]. Nejprve je odvozen vztah mezi počátečními hodnotami K_0 , Z_0 a maticí A transformace. Odvozená charakteristická rovnice se podrobněji zkoumá v případě $n = 2$ [2], kdy se vyšetřuje vliv počátečních hodnot K_0 , Z_0 na kvalitu kořenů (typ řešení) charakteristické rovnice. Je též probáhn zvláštní případ $\beta(t) = 0$, čímž jsou řešeny problémy vzniklé v [3].

1. Uvažujeme soustavu lineárních diferenciálních rovnic 1. řádu

$$y' = M(t)y, \quad (a_n)$$

kde

$$y(t) = \begin{pmatrix} y_1(t) \\ \vdots \\ y_n(t) \end{pmatrix}, \quad M(t) = \begin{pmatrix} a_{11}(t) & \dots & a_{1n}(t) \\ \dots & \dots & \dots \\ a_{n1}(t) & \dots & a_{nn}(t) \end{pmatrix}.$$

Předpokládáme, že funkce $a_{ik}(t)$ ($i, k = 1, 2, \dots, n$) jsou spojité v intervalu J a že je v tomto intervalu definováno řešení $u(t)$ počátečními podmínkami $u(t_0) = u_0$, kde $t_0 \in J$ a u_0 je n -tice čísel u_{i0} ($i = 1, 2, \dots, n$). Necht $Z_0 \in J$, funkce $Z(t)$ zobrazuje interval $i \subset j$ na interval $I \subset j$ a daný vnitřní bod $t_0 \in i$ na vnitřní bod $Z_0 \in I$, $Z'(t)$ je spojitá v i . Označme

$$K(t) = \begin{pmatrix} \alpha_{11}(t) & \dots & \alpha_{1n}(t) \\ \dots & \dots & \dots \\ \alpha_{n1}(t) & \dots & \alpha_{nn}(t) \end{pmatrix}, \quad K_0 = \begin{pmatrix} \alpha_{11}^0 & \dots & \alpha_{1n}^0 \\ \dots & \dots & \dots \\ \alpha_{n1}^0 & \dots & \alpha_{nn}^0 \end{pmatrix}.$$

V [1] je definována transformace A řešení $u(t)$ soustavy (a_n) na řešení uA téže soustavy ve tvaru

$$uA = K(t)u[Z(t)] \quad (1)$$

s počátečními podmínkami

$$(uA)_{t_0} = K_0 u_0, \quad (1^*)$$

kde $K(t)$ spolu s funkcí $Z(t)$ hovoří rovnici

$$K'(t) = M(t)K(t) - K(t)M[Z(t)]Z'(t). \quad (2)$$

Transformace A je lineární a za předpokladu $|K(t)| \neq 0$ je regulární.

Nechť $w^{(i)}(t)$ ($i = 1, 2, \dots, n$) tvoří fundamentální soustavu řešení soustavy (a_n) . Každé řešení soustavy (a_n) lze tedy vyjádřit ve tvaru

$$y(t) = \sum_{i=1}^n c_i w^{(i)}(t),$$

kde c_i jsou vhodné konstanty. Pak rovněž

$$w^{(i)}(t)A = \sum_{k=1}^n r_{ik} w^{(k)}(t), \quad (3)$$

kde r_{ik} ($i, k = 1, 2, \dots, n$) jsou vhodné konstanty. Matice $A = (r_{ik})$ je matice transformace A vzhledem k fundamentální soustavě řešení $w^{(i)}(t)$ a ježto je A regulární, platí $|A| \neq 0$. Označme

$$\omega(t) = \begin{pmatrix} u_1^{(1)}(t) & \dots & u_1^{(n)}(t) \\ \dots & \dots & \dots \\ u_n^{(1)}(t) & \dots & u_n^{(n)}(t) \end{pmatrix},$$

podobně $\bar{\omega}(t)$ označme matici transformovaných řešení. Rovnice (3) (pro $i = 1, 2, \dots, n$) lze zapsat v maticovém tvaru

$$\bar{\omega}(t) = \omega(t)A^T, \quad (4)$$

kde A^T je transponovaná matice k matici A . Jestliže rovnici (1) použijeme postupně na všechna řešení $w^{(i)}(t)$, dostaneme

$$\bar{\omega}(t) = K(t)\omega[Z(t)]. \quad (5)$$

(viz též [1], lemma 5). Z rovnic (4) a (5) máme

$$A^T = \omega^{-1}(t)K(t)\omega[Z(t)]. \quad (6)$$

Pro determinanty pak platí

$$|A| = |A^T| = |\omega^{-1}(t)| |K(t)| |\omega[Z(t)]|,$$

tj.

$$|A| = \frac{|\omega[Z(t)]|}{|\omega(t)|} |K(t)|. \quad (7)$$

Věta 1. Jestliže v soustavě (a_n) platí $\sum_{i=1}^n a_{ij}(t) = 0$ pro všechna $t \in J$, pak pro libovolnou transformaci tvaru (1) platí $|A| = |K_0|$.

Důkaz: Podle Jacobiho vzorce platí $|\omega[Z(t)]| = |\omega(t)|$ ($\neq 0$) a podle [1], poznámky 2, platí $|K(t)| = |K(t_0)|$ ($= |K_0|$). Po dosazení do (7) dostáváme tvrzení věty.

Poznámka 1. Z rovnosti (6) dostáváme pro $t = t_0$

$$A^T = \omega^{-1}(t_0) K_0 \omega(Z_0), \quad (8)$$

odkud je zřejmý způsob závislosti A na počátečních hodnotách K_0 , Z_0 . Vidíme, že pro $\omega(Z_0) = \omega(t_0)$ jsou matice A^T , K_0 podobné.

Zkoumejme existenci normálních řešení $U^{(i)}(t)$, tj. řešení, pro něž

$$U^{(i)}(t) \mathbf{A} = s_i U^{(i)}(t). \quad (9)$$

Necht

$$U^{(i)}(t) = \sum_{j=1}^n \beta_{ij} u^{(j)}(t), \quad (10)$$

kde β_{ij} jsou zatím neznámé konstanty ($j = 1, 2, \dots, n$). Z (10) a (3) máme

$$U^{(i)} \mathbf{A} = \sum_{j=1}^n \beta_{ij} u^{(j)}(t) \mathbf{A} = \sum_{j=1}^n \sum_{k=1}^n \beta_{ij} r_{ik} u^{(k)}(t),$$

a podle (9), (10) je

$$U^{(i)} \mathbf{A} = s_i \sum_{k=1}^n \beta_{ik} u^{(k)}(t).$$

Po porovnání pravých stran máme

$$\sum_{k=1}^n u^{(k)}(t) \left(\sum_{j=1}^n \beta_{ij} r_{jk} - s_i \beta_{ik} \right) = 0.$$

Ježto $u^{(k)}(t)$ ($k = 1, 2, \dots, n$) jsou řešení lineárně nezávislá, musí $\beta_i(s = 1, 2, \dots, n)$ hovět soustavě homogenních algebraických rovnic

$$\sum_{j=1}^n \beta_{ij} r_{jk} - s_i \beta_{ik} = 0 \quad (11)$$

($k = 1, 2, \dots, n$). Netriviální řešení této soustavy tedy dostáváme, je-li s_i kořenem charakteristické rovnice transformace $\mathbf{A}$

$$|A - sE| = 0, \quad (12)$$

kde E je jednotková matice. Absolutní člen této rovnice je $|A|$, tj. v případě popsaném větou 1 je absolutní člen $|K_0|$.

2. Uvažujme případ $n = 2$ studovaný v [2]. Zůstaneme při označení tam zavedeném, tedy $a_{11}(t) = a_{22}(t) = 0$, $a_{12}(t) = b(t)$, $a_{21}(t) = c(t)$ (a tuto soustavu označíme (a_2)), $\alpha_{11}(t) = \alpha(t)$, $\alpha_{12}(t) = \beta(t)$, $\alpha_{21}(t) = \gamma(t)$, $\alpha_{22}(t) = \delta(t)$,

$$K_0 = \begin{pmatrix} \alpha_0 & \beta_0 \\ \gamma_0 & \delta_0 \end{pmatrix}.$$

Charakteristická rovnice (12) má v tomto případě tvar

$$s^2 - s p A \cdot s + |A| = 0. \quad (s) \quad (s)$$

Ke studiu této rovnice použijeme pomocné fundamentální soustavy $u(t)$, $v(t)$ řešení soustavy (a_2) , kde

$$u(t_0) = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad v(t_0) = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix}. \quad (13)$$

Z (3) plyne

$$\begin{cases} u\mathbf{A} = r_{11}u + r_{12}v \\ v\mathbf{A} = r_{21}u + r_{22}v \end{cases} \quad (14)$$

Položíme-li tu $t = t_0$, pak podle (1), (13) máme

$$\begin{cases} r_{11} = \alpha_0 u_1(Z_0) + \beta_0 u_2(Z_0) \\ r_{12} = \gamma_0 u_1(Z_0) + \delta_0 u_2(Z_0) \\ r_{21} = \alpha_0 v_1(Z_0) + \beta_0 v_2(Z_0) \\ r_{22} = \gamma_0 v_1(Z_0) + \delta_0 v_2(Z_0) \end{cases} \quad (15)$$

Podle (15) a věty 1 je diskriminant D rovnice (s) roven

$$D = [\alpha_0 u_1(Z_0) + \beta_0 u_2(Z_0) + \gamma_0 v_1(Z_0) + \delta_0 v_2(Z_0)]^2 - 4 |K_0|. \quad (D)$$

Lemma 1. Při transformaci tvaru (1) lze v každé soustavě (a_2) dosáhnout vhodné volbou počátečních hodnot K_0 , Z_0 toho, že odpovídající charakteristická rovnice (s) transformace má kořeny těchto typů: a) dva reálné různé, b) jeden dvojnásobný, c) imaginární sdružené.

Důkaz: Diskriminant D je kvadratická forma vzhledem k α_0 , β_0 , γ_0 , δ_0 . Matice koeficientů je (vynecháváme pro stručnost argumenty Z_0)

$$M_1 = \begin{pmatrix} u_1^2 & u_1 u_2 & u_1 v_1 & u_1 v_2 - 2 \\ u_1 u_2 & u_2^2 & u_2 v_1 + 2 & u_2 v_2 \\ u_1 v_1 & u_2 v_1 + 2 & v_1^2 & v_1 v_2 \\ u_1 v_2 - 2 & u_2 v_2 & v_1 v_2 & v_2^2 \end{pmatrix}.$$

Nechť Z_0 není nulovým bodem funkce $u_1(t)$, tj. $u_1(Z_0) \neq 0$ (případ $u_1(Z_0) = 0$ bude ještě probrán později). Platí

$$\begin{aligned} |M_1| &= u_1^2(Z_0) > 0 \\ |M_3| &= \begin{vmatrix} u_1^2 & u_1 u_2 & u_1 v_1 \\ u_1 u_2 & u_2^2 & u_2 v_1 + 2 \\ u_1 v_1 & u_2 v_1 + 2 & v_1^2 \end{vmatrix} = -4u_1^2(Z_0) < 0. \end{aligned}$$

Podle Sylvestrové věty lze tak pro vhodné hodnoty α_0 , β_0 , γ_0 , δ_0 dosáhnout toho, že a) $D > 0$, b) $D = 0$, c) $D < 0$, e. b. d.

Lemma 2. Forma D má hodnotu rovnou třem a signaturu rovnou jedné.

Důkaz: Předně lehce zjistíme, že $|M_4| = 0$. Platí-li $u_1(Z_0) \neq 0$, je $|M_3| \neq 0$; jinak je nutné $u_2(Z_0) \neq 0$ a pak determinant, který vznikne z M_4 vyškrtnutím 3. řádku a sloupce, je roven $-4u_2^2(Z_0) \neq 0$.

Druhá část tvrzení lemmatu plyne z kanonického tvaru D :
 a) Necht $u_2(Z_0)v_1(Z_0) \neq 0$, $\varepsilon = \operatorname{sgn} u_2(Z_0)v_1(Z_0)$. Pro $\varepsilon = 1$ je splněno a pro $\varepsilon = -1$ předpokládáme $u_1(Z_0) \neq 0$. Pak

$$D = X^2 + \varepsilon Y^2 - \varepsilon Z^2, \quad (16)$$

kde (opět vynecháváme argument Z_0)

$$\begin{aligned} X &= \alpha_0 u_1 + \beta_0 u_2 + \gamma_0 v_1 + \left(v_2 - \frac{2}{u_1} \right) \delta_0, \\ Y &= \delta_0 \frac{2}{u_1} \sqrt{|u_2 v_1|} + \varepsilon \beta_0 \frac{u_2}{\sqrt{|u_2 v_1|}} + \varepsilon \gamma_0 \frac{v_1}{\sqrt{|u_2 v_1|}}, \\ Z &= \beta_0 \frac{u_2}{\sqrt{|u_2 v_1|}} - \varepsilon \gamma_0 \frac{v_1}{\sqrt{|u_2 v_1|}}. \end{aligned}$$

b) Necht $u_1(Z_0) = 0$, pak $u_2(Z_0)v_1(Z_0) = -1$ a platí

$$D = X^2 - Y^2 + Z^2, \quad (17)$$

kde

$$\begin{aligned} X &= \beta_0 u_2 - \gamma_0 v_1 + \delta_0 v_2, \\ Y &= \alpha_0 + \delta_0 - \gamma_0 v_1 v_2, \\ Z &= \alpha_0 - \delta_0 - \gamma_0 v_1 v_2. \end{aligned}$$

c) Necht $u_2(Z_0)v_1(Z_0) = 0$, tj. $u_1(Z_0)v_2(Z_0) = 1$. Pak

$$D = X^2 + Y^2 - Z^2, \quad (18)$$

kde

$$\begin{aligned} X &= \alpha_0 u_1 + \beta_0 u_2 + \gamma_0 v_1 - \delta_0 v_2, \\ Y &= \beta_0 + \gamma_0 + \delta_0 v_2(u_2 + v_1), \\ Z &= \beta_0 - \gamma_0 - \delta_0 v_2(u_2 - v_1), \end{aligned}$$

a kde ovšem $u_2(Z_0) = 0$ nebo $v_1(Z_0) = 0$.

Lemma 3. Pro libovolné Z_0 lze vhodnou volbou hodnot $\alpha_0, \beta_0, \gamma_0, \delta_0$ dostat libovolný typ řešení rovnice (s).

Důkaz: Jestliže Z_0 není kořenem funkce $u_1(t)$, pak tvrzení plyne z lemmatu 1. Je-li $u_1(Z_0) = 0$, pak tvrzení plyne z lemmatu 2, případ b).

Poznámka 2. Kanonických tvarů (16), (17), (18) lze použít jak k formulaci vět o typu řešení rovnice (s) (o existenci normálních řešení), tak i k explicitnímu vyjádření kořenů této rovnice prostřednictvím pomocné fundamentální soustavy.

Uvedme si příklad takové věty.

Věta 2. Necht Z_0 je nulovým bodem funkcí $u_2(t), v_1(t)$ (tj. např. $Z_0 = t_0$), a necht $\beta_0 = 0$ nebo $\gamma_0 = 0$. Pak v případě, že

$$\frac{\alpha_0}{\delta_0} \neq v_2^2(Z_0)$$

existují dvě lineárně nezávislá normální řešení U, V , pro něž platí $UA = s_1 U$, $VA = s_2 V$, kde $s_1 = \alpha_0 u_1(Z_0)$, $s_2 = \delta_0 v_2(Z_0)$, a všechna další normální řešení jsou konstantním násobkem jednoho z uvedených. Je-li

$$\frac{\alpha_0}{\delta_0} = v_2^2(Z_0),$$

pak pro $\beta^2 + \gamma^2 \neq 0$ existuje normální řešení U , pro něž platí $UA = s_0 U$, kde $s_0 = \alpha_0 u_1(Z_0)$, a všechna další normální řešení jsou jeho konstantním násobkem, a pro $\beta_0 = \gamma_0 = 0$ platí $yA = s_0 y$ pro všechna řešení y soustavy (a₂), tj. všechna řešení jsou normální.

Důkaz: Platí $r_{11} = \alpha_0 u_1(Z_0)$, $r_{12} = \gamma_0 u_1(Z_0)$, $r_{21} = \beta_0 v_2(Z_0)$, $r_{22} = \delta_0 v_2(Z_0)$. Charakteristická rovnice

$$s^2 - [\alpha_0 u_1(Z_0) + \delta_0 v_2(Z_0)] s + \alpha_0 \delta_0 = 0$$

má kořeny

$$s_{1,2} = \frac{1}{2} [\alpha_0 u_1(Z_0) + \delta_0 v_2(Z_0) \pm \sqrt{[\alpha_0 u_1(Z_0) - \delta_0 v_2(Z_0)]^2}]. \quad (19)$$

Nechť nejprve $\frac{\alpha_0}{\delta_0} \neq v_2^2(Z_0)$, tedy $\alpha_0 u_1(Z_0) \neq \delta_0 v_2(Z_0)$. Pak z (19) plyne $s_1 = \alpha_0 u_1(Z_0)$, $s_2 = \delta_0 v_2(Z_0)$, odkud vyplývá první část tvrzení (neboť víme, že normální řešení příslušná k různým kořenům charakteristické rovnice jsou lineárně nezávislá). Je-li $\frac{\alpha_0}{\delta_0} = v_2^2(Z_0)$, tedy $\alpha_0 u_1(Z_0) = \delta_0 v_2(Z_0)$, pak existuje dvojnásobný kořen s_0 rovnice (s), který je podle (19) roven $s_0 = \alpha_0 u_1(Z_0)$. Pro $\beta_0^2 + \gamma_0^2 \neq 0$ je hodnota h matice $A - s_0 E$ rovna jedné, pro $\beta_0 = \gamma_0 = 0$ je $h = 0$. Ježto hodnota h je zřejmě pro všechny podobné matice A táž, plynou zbývající tvrzení z Jordanova tvaru této matice.

Věta 3. Necht pro počáteční hodnoty K_0 transformace A platí $|K_0| < 0$. Pak charakteristická rovnice (s) této transformace má dva reálné různé kořeny.

Důkaz plyne ihned z rovnice (D).

Poznámka 3. Vztah mezi počátečními hodnotami $\alpha_0, \beta_0, \gamma_0, \delta_0$ a hodnotou Z_0 (vzhledem k typu řešení rovnice (s)) máme vyjádřen lemmatem 3. Věta 3 ukazuje, že tento vztah nelze obrátit, tj. že existují hodnoty $\alpha_0, \beta_0, \gamma_0, \delta_0$, jimiž už je dán typ řešení rovnice (s) nezávisle na hodnotě Z_0 .

Vztahy mezi K_0 a Z_0 ilustrujeme na následujícím příkladě.

Příklad: Uvažujme soustavu (a), kde

$$M(t) = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix}.$$

Fundamentální systém řešení

$$u = \begin{pmatrix} \cos t \\ -\sin t \end{pmatrix}, \quad v = \begin{pmatrix} \sin t \\ \cos t \end{pmatrix}$$

splňuje pro $t_0 = 0$ podmínky (13). Necht $Z(t) = kt + q$ (tedy $Z_0 = q$). Pak soustava (2) má tvar

$$\left. \begin{aligned} \alpha' &= k\beta + \gamma \\ \beta' &= -k\alpha + \delta \\ \gamma' &= -\alpha + k\delta \\ \delta' &= -\beta - k\gamma \end{aligned} \right\} \quad (b)$$

Soustava (b) má fundamentální systém řešení

$$\begin{aligned} \alpha_1(t) &= \sin(k+1)t, & \beta_1(t) &= \cos(k+1)t, \\ \alpha_2(t) &= -\cos(k+1)t, & \beta_2(t) &= \sin(k+1)t, \\ \alpha_3(t) &= \sin(k-1)t, & \beta_3(t) &= \cos(k-1)t, \\ \alpha_4(t) &= \cos(k-1)t, & \beta_4(t) &= -\sin(k-1)t, \\ \gamma_1(t) &= \cos(k+1)t, & \delta_1(t) &= -\sin(k+1)t, \\ \gamma_2(t) &= \sin(k+1)t, & \delta_2(t) &= \cos(k+1)t, \\ \gamma_3(t) &= -\cos(k-1)t, & \delta_3(t) &= \sin(k-1)t, \\ \gamma_4(t) &= \sin(k-1)t, & \delta_4(t) &= \cos(k-1)t. \end{aligned}$$

Transformaci tvaru (1), kde

$$K_i(t) = \begin{pmatrix} \alpha_i(t) & \beta_i(t) \\ \gamma_i(t) & \delta_i(t) \end{pmatrix},$$

$i = 1, 2, 3, 4$, nazveme A_i .

1. Transformace A_1 :

$$\begin{aligned} uA_1 &= -u \sin q + v \cos q, \\ vA_1 &= u \cos q + v \sin q, \end{aligned}$$

tedy $r_{22} = -r_{11} = \sin q$, $r_{12} = r_{21} = \cos q$; charakteristická rovnice je

$$s^2 - 1 = 0. \quad (s')$$

Normální řešení příslušná ke kořenům $s_{1,2} = \pm 1$ lze zapsat ve tvaru

$$U = \begin{pmatrix} \sin t + \cos(t-q) \\ \cos t - \sin(t-q) \end{pmatrix}, \quad V = \begin{pmatrix} \sin t - \cos(t-q) \\ \cos t + \sin(t-q) \end{pmatrix}.$$

2. Transformace A_2 :

$$\begin{aligned} uA_2 &= -u \cos q - v \sin q, \\ vA_2 &= -u \sin q + v \cos q, \end{aligned}$$

takže $r_{22} = -r_{11} = \cos q$, $r_{12} = r_{21} = -\sin q$; charakteristická rovnice je (s'). Normální řešení příslušná ke kořenům $s_{1,2} = \pm 1$ lze zapsat ve tvaru

$$U = \begin{pmatrix} \sin t + \sin(t-q) \\ \cos t + \cos(t-q) \end{pmatrix}, \quad V = \begin{pmatrix} \sin t - \sin(t-q) \\ \cos t - \cos(t-q) \end{pmatrix}.$$

3. Transformace $\mathbf{A}_3$:

$$\begin{aligned} u\mathbf{A}_3 &= -u \sin q - v \cos q, \\ v\mathbf{A}_3 &= u \cos q - v \sin q, \end{aligned}$$

takže $r_{11} = r_{22} = -\sin q$, $r_{21} = -r_{12} = \cos q$; charakteristická rovnice je

$$s^2 + 2s \sin q + 1 = 0, \quad (s'')$$

$D = \sin^2 q - 1$, tedy rovnice (s'') má pro $q = (2m + 1) \frac{\pi}{2}$ (m je libovolné celé číslo) dvojnásobný kořen, pro $q \neq (2m + 1) \frac{\pi}{2}$ imaginární kořeny. Pro

$$a) \quad q = (4m + 1) \frac{\pi}{2} \quad \text{je } s_{1,2} = -1,$$

$$b) \quad q = (4m - 1) \frac{\pi}{2} \quad \text{je } s_{1,2} = 1.$$

V obou případech je $r_{12} = r_{21} = 0$, $r_{11} = r_{22} = s_{1,2}$. Matice transformace mají diagonální tvar, tj. každé řešení soustavy (a) je normální. Transformací $\mathbf{A}_3$ tedy každé řešení v případě a) přejde v opačné, v případě b) je invariantní. Je-li $q \neq (2m + 1) \frac{\pi}{2}$, je $D < 0$ a $s_{1,2} = -\sin q \pm i \cos q$. Normální řešení v komplexním oboru jsou $U = ui - v$, $V = ui + v$.

4. Transformace $\mathbf{A}_4$:

$$\begin{aligned} u\mathbf{A}_4 &= u \cos q - v \sin q, \\ v\mathbf{A}_4 &= u \sin q + v \cos q, \end{aligned}$$

takže $r_{11} = r_{22} = \cos q$, $r_{21} = -r_{12} = \sin q$; charakteristická rovnice je

$$s^2 - 2s \cos q + 1 = 0, \quad (s''')$$

$D = \cos^2 q - 1$. Podobně jako v případě 3. dostáváme dvojnásobný kořen 1 nebo -1 pro $q = m\pi$, a pro $q \neq m\pi$ imaginární kořeny $s_{1,2} = \cos q \pm i \sin q$. Normální řešení v komplexním oboru jsou $U = ui - v$, $V = ui + v$.

V případech 1 až 4 jsou $\mathbf{A}_i$ transformace odpovídající uvedeným partikulárním řešením soustavy (b). Jestliže počáteční hodnoty K_0 transformace $\mathbf{A}$ jsou $\alpha_0, \beta_0, \gamma_0, \delta_0$, pak zřejmě

$$\mathbf{A} = \sum_{i=1}^4 c_i \mathbf{A}_i,$$

kde $c_1 = \frac{1}{2}(\beta_0 + \gamma_0)$, $c_2 = \frac{1}{2}(\delta_0 - \alpha_0)$, $c_3 = \frac{1}{2}(\beta_0 - \gamma_0)$, $c_4 = \frac{1}{2}(\alpha_0 + \delta_0)$.

5. Nechť $\mathbf{A}_5$ je transformace s počátečními hodnotami $\alpha_0 = 0$, $\beta_0 = \frac{\sqrt{3}}{2} + 1$, $\gamma_0 = \frac{\sqrt{3}}{2} - 1$, $\delta_0 = 0$. Pak zřejmě $\mathbf{A}_5 = \frac{\sqrt{3}}{2} \mathbf{A}_1 + \mathbf{A}_3$, $r_{11} = -\left(\frac{\sqrt{3}}{2} + 1\right) \sin q$,

$r_{12} = \left(\frac{\sqrt{3}}{2} - 1\right) \cos q$, $r_{21} = \left(\frac{\sqrt{3}}{2} + 1\right) \cos q$, $r_{22} = \left(\frac{\sqrt{3}}{2} - 1\right) \sin q$: charakteristická rovnice je

$$s^2 + 2s \sin q + \frac{1}{4} = 0$$

a její diskriminant $D = \sin^2 q - \frac{1}{4}$. Je-li $q = (6m + 1) \frac{\pi}{6}$ nebo $q = (6m - 1) \frac{\pi}{6}$, pak $D = 0$.

a) Pro $q = (12m + 1) \frac{\pi}{6}$ a pro $q = (12m + 5) \frac{\pi}{6}$ je $\sin q = \frac{1}{2}$, tj. $s_{1,2} = -\frac{1}{2}$;

b) pro $q = (12m - 5) \frac{\pi}{6}$ a pro $q = (12m - 1) \frac{\pi}{6}$ je $\sin q = -\frac{1}{2}$, tj. $s_{1,2} = \frac{1}{2}$;

c) pro $(6m + 1) \frac{\pi}{6} < q < (6m + 5) \frac{\pi}{6}$ má charakteristická rovnice dva reálné různé kořeny;

d) pro $(6m - 1) \frac{\pi}{6} < q < (6m + 1) \frac{\pi}{6}$ má charakteristická rovnice imaginární kořeny.

Poznámka 4. Vztah mezi K_0 a Z_0 (vzhledem k typu řešení rovnice (s)) uvedený v poznámce 3 lze na základě poznatků z tohoto příkladu doplnit takto: existují takové transformace soustav, že při daných hodnotách α_0 , β_0 , γ_0 , δ_0 závisí typ řešení charakteristické rovnice na hodnotě Z_0 .

3. Zabýváme se nyní speciální transformací, kde $\beta(t) \equiv 0$. Podle [2] jsou za předpokladů 2° prvky $K(t)$ dány vzorcem 2°, kde $Z(t)$ je řešením diferenciální rovnice $(b_{1,1})$ daným počátečními podmínkami $Z(t_0) = Z_0$, $Z'(t_0) = Z'_0 (\neq 0)$, $Z''(t_0) = Z''_0$ (je tu ovšem $T = t$, $B(T) \equiv b(t)$, $C(T) \equiv c(t)$). Platí tedy

$$\left. \begin{aligned} \alpha_0 &= M \sqrt{\frac{b(t_0)}{b(Z_0)} \frac{1}{|Z'_0|}}, \quad (\beta_0 = 0), \\ \gamma_0 &= \frac{M}{2b(t_0)} \left[\frac{b'(t_0)}{b(t_0)} - \frac{b'(Z_0)}{b(Z_0)} Z'_0 - \frac{Z''_0}{Z'_0} \right] \sqrt{\frac{b(t_0)}{b(Z_0)} \frac{1}{|Z'_0|}}, \\ \delta_0 &= M \sqrt{\frac{b(Z_0)}{b(t_0)} |Z'_0|} \operatorname{sgn} Z'_0 \end{aligned} \right\} \quad (20).$$

Danými hodnotami Z_0 , Z'_0 , Z''_0 , M jsou tak určeny hodnoty α_0 , γ_0 , δ_0 .

Lemma 4. *Danými hodnotami $\alpha_0, \gamma_0, \delta_0, Z_0$ jsou určeny hodnoty Z'_0, Z''_0, M tak, že hová rovnícím (20).*

Důkaz: Najdeme vyjádření těchto hodnot pomocí daných. Z první a třetí rovnice (20) máme

$$\frac{\delta_0}{\alpha_0} = \frac{b(Z_0)}{b(t_0)} |Z'_0| \operatorname{sgn} Z'_0,$$

odkud

$$Z'_0 = \frac{b(t_0)}{b(Z_0)} \frac{\delta_0}{\alpha_0}, \quad (21)$$

$$\operatorname{sgn} Z'_0 = \operatorname{sgn} \alpha_0 \delta_0. \quad (22)$$

Dosazením (21) do první rovnice (20) dostáváme $\alpha_0 = M \sqrt{\left| \frac{\alpha_0}{\delta_0} \right|}$, odkud

$$M = \sqrt{|\alpha_0 \delta_0|} \operatorname{sgn} \alpha_0. \quad (23)$$

Dosazením se přesvědčíme, že Z'_0, M dané rovnicemi (21), (23) hová první a třetí rovnici (20) (uvážíme též (22)). Z druhé rovnice (20) pak máme

$$Z''_0 = \frac{b(t_0)}{b(Z_0)} \frac{\delta_0}{\alpha_0} \left[\frac{b'(t_0)}{b(t_0)} - \frac{b'(Z_0) b(t_0)}{b^2(Z_0)} \frac{\delta_0}{\alpha_0} - \frac{2b(t_0) \gamma_0}{\alpha_0} \right] \quad (24)$$

(ježto nám jde o regulární transformace, je $\alpha_0 \delta_0 \neq 0$). Dosazením se přesvědčíme, že i druhá rovnice (20) je splněna.

Lemma 5. *Diskriminant D má ($\beta_0 = 0$) signaturu rovnou jedné a hodnost pro $v_1(Z_0) \neq 0$ rovnou třem, pro $v_1(Z_0) = 0$ rovnou jedné.*

Důkaz: Matice koeficientů formy D je

$$\bar{M}_3 = \begin{pmatrix} u_1^2 & u_1 v_1 & u_1 v_2 - 2 \\ u_1 v_1 & v_1^2 & v_1 v_2 \\ u_1 v_2 - 2 & v_1 v_2 & v_2^2 \end{pmatrix}.$$

Platí $|\bar{M}_3| = -4v_1^2$, takže pro $v_1(Z_0) \neq 0$ je hodnost $\bar{M}_3$ rovna 3. Je-li $v_1(Z_0) = 0$, vidíme, že $|\bar{M}_3|$ a rovněž všechny dvojřadé subdeterminanty $\bar{M}_3$ jsou rovny nule, tedy hodnost $\bar{M}_3$ je rovna jedné [$u_1(Z_0) \neq 0$]. Tvrzení o signatuře plyne z lemmatu 2, neboť případy a), b) a c) pro $v_1(Z_0) \neq 0$ jsou tytéž a pro $v_1(Z_0) = 0$ je $D = X^2$, c. b. d.

Lemma 6. *Pro libovolné Z_0 , které není kořenem funkce $v_1(t)$ lze vhodnou volbou Z'_0, Z''_0 dostat libovolný typ řešení rovnice (s).*

Důkaz: Necht Z_0 je libovolné pevné číslo, pro něž $v_1(Z_0) \neq 0$. Z lemmatu 5 plyne, že pro vhodné hodnoty $\alpha_0, \gamma_0, \delta_0$ lze dostat libovolný typ řešení rovnice (s). Podle lemmatu 4 jsou těmito hodnotami určeny Z'_0, Z''_0, M tak, že z nich pomocí rovnic (20) opět dostaneme původní $\alpha_0, \gamma_0, \delta_0$. Ježto typ řešení zřejmě nezávisí na M , je lemma dokázáno.

Na základě lemmatu 6 platí poznámka 2 i v našem případě $\beta(t) \equiv 0$. Uvedme příklad věty, o jaké jde v této poznámce.

Věta 4. Necht Z_0 je nulovým bodem funkce $v_1(t)$ (tj. např. $Z_0 = t_0$). Pak pro $Z'_0 \neq \frac{b(t_0)}{b(Z_0)} u_1^2(Z_0)$ existují dvě lineárně nezávislá normální řešení U, V , pro něž platí $UA = s_1 U, VA = s_2 V$, kde $s_1 = M \sqrt{\frac{b(t_0)}{b(Z_0)}} \frac{u_1(Z_0)}{\sqrt{|Z'_0|}}, s_2 = M \sqrt{\frac{b(Z_0)}{b(t_0)}} \sqrt{|Z'_0|} v_2(Z_0) \operatorname{sgn} Z'_0$ a všechna další normální řešení jsou násobkem jednoho z uvedených. Je-li

$$Z'_0 = \frac{b(t_0)}{b(Z_0)} u_1^2(Z_0), \quad Z'_0 \neq \frac{b(t_0)}{b(Z_0)} u_1^2(Z_0) - \frac{b'(Z_0) b^2(t_0)}{b^3(Z_0)} u_1^2(Z_0), \quad (25)$$

pak existuje normální řešení U , pro něž platí $UA = s_0 U$, kde $s_0 = M \sqrt{\frac{b(t_0)}{b(Z_0)}} \frac{u_1(Z_0)}{\sqrt{|Z'_0|}}$, a všechna další normální řešení jsou jeho konstantním násobkem; jestliže ve (25) platí rovnost, pak všechna řešení jsou normální: $yA = s_0 y$.

Důkaz: Lehce zjistíme, že předpoklady této věty lze pomocí vztahů (20) až (24) převést na předpoklady věty 2, odkud pak plyne tvrzení.

Věta 5. Necht při transformaci A , kde $\beta(t) \equiv 0$, platí $Z'_0 < 0$. Pak charakteristická rovnice (s) této transformace má dva reálné různé kořeny.

Důkaz: Platí totiž $|K_0| = \alpha_0 \delta_0 = M^2 \operatorname{sgn} Z'_0$ a tvrzení plyne z věty 3.

ЛИТЕРАТУРА

- [1] Травничек, С.: О преобразованных решениях систем линейных дифференциальных уравнений первого порядка. „Acta Universitatis Palackianae Olomucensis“ F. R. N. т. 18, 1965.
- [2] Травничек, С.: О преобразованных решениях систем двух линейных дифференциальных уравнений 1-ого порядка. „Acta Universitatis Palackianae Olomucensis“ F. R. N. т. 9, 1962.
- [3] Травничек, С.: Об одном использовании функции Флоке. „Acta Universitatis Palackianae Olomucensis“ F. R. N. т. 12, 1963.

РЕЗЮМЕ

ЗАМЕЧАНИЯ О ХАРАКТЕРИСТИЧЕСКОМ УРАВНЕНИИ НЕКОТОРОГО ПРЕОБРАЗОВАНИЯ

СТАНИСЛАВ ТРАВНИЧЕК

Автор в настоящей работе занимается характеристическим уравнением преобразования решений системы дифференциальных уравнений на решение той же системы [1].

В 1-ой части приводится связь между начальными значениями K_0 , Z_0 и матрицей A преобразования. Во 2-ой части изучается зависимость типа решений характеристического уравнения от начальных значений K_0 , Z_0 . Из этой точки зрения излагается в последней части частный случай $\beta(\mathbf{t}) \equiv 0$.